

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCXLIX. Differentia 34. Qui infamis est, secundùm leges potest fieri
procurator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

DIFFERENTIA 34.

Qui infamis est, secundum leges potest fieri procurator. §. ult.
Instit. De exceptionibus. Secundum Canones vero non potest. c. *Imperatorum. De iuram. calum. Gabvan.*

41. *Decianus l. 2. c. 20. n. 14.*

I. Procuratorum duo genera sunt, aliqui iudiciales, de quibus hic, ad movendas instituendasque actiones, & lites exequendas constituti l. 86 ff. *De solut.* alij extraiudiciales pro negotijs, quibus vel certa una res, vel generaliter universa negotia administranda committuntur. l. 13 ff. *De pact.* Secundum antiquas leges olim procuratoris iudicialis munus vile censebatur, sicut apparitorum, & executorum advocacionis. *Tholos. l. 49. c. 6. n. 6. Bronchorst. Centur. l. 4. ass. 95.* ut mirari nemo debeat, si ad id etiam infames adhiberentur. Hodie autem advocatis vix cedunt, imò in Camerâ spirensi præferuntur, teste *Andr. Gaill. l. 1. obs. 43.* Præsens differentia igitur antiqua tempora respicit, & in illis verificatur.

II. Iustiniani Imperatoris in §. *cit. sanctio est.* ut exceptiones contra infamiam procuratorum in iudicijs conquiescant, ne dum de eiusmodi tricis altercatur, ipsius negotij disceptatio proteleatur. Vnde colligunt in deligendo procuratorem bonæ, aut malæ famæ nullam esse rationem habendam, cum nemini

infamia obesse possit. Faber tamen in *prædi. §.* non de quavis infamia, sed levitantum arbitratur Imperatorem loqui. Iuxta quam limitationem infames ex adulterio, incestu, lenocinio, periurio notorio, & similibus à procurandi munere excluduntur. Quod æquitati & rationi consentaneum videtur. Nec, ut bene *Mysing.* quisquam ita sensu communi destitutus est, ut adhibere sic notatos vellet. v. *alcia. l. 1. De verb. signif. n. 50.*

III. Quod Canones attinet *Eugenius papa in cit. c.* pro causis monasterij tractandis, præstando iuramento calumniæ, alijsque requisitis iubet æconomum constitui, id est Syndicum, seu procuratorem. c. *Criminus. q. 3. Item c. un. De Syudi.* & iste æconomus auctoritate episcopi ordinari debet. l. *Omnes. C. De episc. & cler.* Requiritur autem ut sit bonæ famæ, & minimè suspectus. c.

Quia episcopus. §. Q. 3. & c. I. 3. Q. 7.

v. *Covar. l. præc. QQ. c. 19.*

Silvest. in v. Procurator.
